

Wd
629

P

M

D
A
L
n

P

P
Su

32, 7 0

Wd
629

VI
FASCIAS

Concordi votorum precumque piarum ligamine
FASCIATAS

IN
SOLENNI FASCIARVM FESTO

PVERPERAE AVGVSTISSIMAE FELICISSIMAE
SERENISSIMAE PRINCIPI ac DOMINAE,

DOMINAE

MAGDALENAE
AVGVSTAE,

Duci Saxoniae, Iuliaci, Cliuiae et Montium;
Angariae quoque et Westphaliae, natae Duci Ascaniae,
Landgrauiae Thuringiae, Marchioni Misniae, Principi Hen-
nebergiae, Comiti Marcæ et Rauensbergiae, Dynastæ Ra-
uensteinii, Seruestæ, Bernburgi, Ieueræ,
Kniphusiae, Tonnae, et reliqua,

PRINCIPI NOSTRAE ac DOMINAE CLEMEN-
TISSIMAE,

Summa animi religione et pietate submississima
offerent

MVSAE ALTENBURGENSES

Orationibus aliquot Scholasticis,
quibus

Auscultandi gratiam et benevolentiam ne denegent

Perillustres Aulae Purpurati et Proceres Eminentissimi,
Summe Venerandi atque Excellentissimi Rei Scholasticae Tutores, Perre-
uerendi Sacrorum Praefites, et quotquot tantam PRINCIPI SERE-
NISSIMAE felicitatem amant et venerantur

Demissa mentis veneratione omnique obseruantiae et amoris cultu
rogitat

M. CHRISTIANVS FRIDER. VVILISCH,
Illustris Gymnasii FRIDERICIANI Director.

ALTENBURGI, Excriptis Io. Ludou. Richter.

FASCIAS

Concordi votum piecumque firmum

HASCIATAS

IN

SOLINI FASCIAVPERSTO

PIERREAS AVGVSTISSIMAS FELICISSIMAS

SERENISSIMAE PRINCIPIS DOMINAE

DOMINAE

MAGDALENAE

AVGVSTAE

Duci Saxoniae, Lubaci, Cliniae et Montium

Magistricae quocumque et Philosophiae, hanc Ducis Altorf

Magistricae et Philosophiae, hanc Ducis Altorf

Magistricae et Philosophiae, hanc Ducis Altorf

Magistricae et Philosophiae, hanc Ducis Altorf

Magistricae et Philosophiae, hanc Ducis Altorf

Magistricae et Philosophiae, hanc Ducis Altorf

Magistricae et Philosophiae, hanc Ducis Altorf

Magistricae et Philosophiae, hanc Ducis Altorf

Magistricae et Philosophiae, hanc Ducis Altorf

Magistricae et Philosophiae, hanc Ducis Altorf

Magistricae et Philosophiae, hanc Ducis Altorf

Magistricae et Philosophiae, hanc Ducis Altorf

Magistricae et Philosophiae, hanc Ducis Altorf

Magistricae et Philosophiae, hanc Ducis Altorf

Magistricae et Philosophiae, hanc Ducis Altorf

Magistricae et Philosophiae, hanc Ducis Altorf

Magistricae et Philosophiae, hanc Ducis Altorf

Magistricae et Philosophiae, hanc Ducis Altorf

Magistricae et Philosophiae, hanc Ducis Altorf

te
ta
li
na
du
fi
de
ve
li
fir
far
po
ris
cu
m
et
lo
eo
Ha
de
cu
gu
ap
cis
in
u

עמי

S Cilicet haec est mortalium conditio, vt siue nascantur homines, siue moriantur, vel linteis saltem contēgi necesse habeant et inuolui, velut omnem omnino nuditatem nunc merito exosi. Quare et primum omnium, quo velut ad mortalitatem inuestimur, et postremum nobis vestimentum sunt linteamenta et fasciae, quibus et recens nati et nunc denati, siue reges sint, siue inopes terrae coloni, ad nuditatis *) ignominiam pariter ac aeris inclementiam tutius euitandam, more patrio induuntur: ea etiam haud dubie de caussa, vt fasciae praesertim et linteata natalitia documento nobis **) vbique sint corruptionis fragilitatisque humanae, ne temporis istius aliqua nobis obrepat obliuio, quo mutabimur sicut in-
duamentum, et ככניר ad vestimenti instar, quod primae hominis aduersus DEVM per-
fidiae ac prauaricationis tegumentum est atque testimonium, sensim sine sensu tandem
veterascemus. Maxima sane, quam inde percipimus fascias has contemplaturi,
voluptas est et solatium inter mortalitatis huius praecipitia exquisitissimum, vtraque
lindeamenta, et natalitia scilicet et sepulcralia, CHRISTO quoque contigisse, diuinis-
simo generis humani feruatori, ita vt postquam purgatae quasi a CHRISTO, et
fanciōres redditae a vulgari vsu fasciae sunt, et infantes nostros iis inuoluerē, et cōr-
porum nostrorum exuias, si reliquerit eas et ex vinculis suis atque compagibus corpo-
ris excefferit anima, talibus linteamentis et taeniis obtegere eo confidentius iam et
cum maiori futurae incorruptionis spe possimus. Hinc vana quidem, at summa tamen
mentis religione fascias CHRISTI prosequuntur Papicolae, ita vt aras et templa
et supplicationes illis decernere hodiernum magno nitu contendant. Mira sunt, quae
Io. Iacob, Chiffletius, peculiari libro linteamenta CHRISTI sepulcralia, additis in simul
eorum figuris, operose latis expositurus, de fasciis etiam infantis CHRISTI adiecit: c. 28, p. 171.
Habuit, inquit, Eudoxia, Theodosii coniux a Iuuenale, Hierosolymitano Episcopo, quas
deinde ab Eudoxia acceptas Pulcheria Augusta collocavit in templo ἱερὸν ὀδύρων, vine du-
cum, cum imagine Mariae B. Virginis a Luca depicta. Anniuersarium diem festum, Au-
gusti tricesimum primum, a Christiano populo ipsis actum, testantur encomia patrum
apud Lippomanum eo die in Ecclesia recitari solita. Hodie creduntur diuinae variae lo-
cis. Habent Romae in templo S. Mariae, Maioris Constantinopoli illuc allatae: Duaci
in templo S. Anati, Augustae Vindelicorum in aede summa D. Virginis, in Basilica di-
uiae Carnolensis et alibi. At Aquigranensum fasciarum oblitum heic fuisse Chiffleri-

Pf. CII. com. 27.

B. Aegid. Strauchii hae- te und Wildsch- Speise am I. Christstage, Conc. II. p. 89. Danbauerus Lac. Catechet. P. V. p. 916. c. 28, p. 171.

*) Hinc ככניר quod Rabbini genere feminino induuentum, est pro ככניר dictum putant Talmudici quasi ככניר לנ, non pudor: Vestiendo enim et tegendo fieri, vt nuditatis hominem non pudeat, in ככניר fol. 77. 2.

**) Jo. Schurze Appar. Curios. p. 1464. Die Gelehrten mahlen eine Wiege, mit der Beschrift: ARRHA SEPV. CHRL.

Es sind die Wiege und Band
Des Grabes Unterspand.

Denn die Wiege und das Grab sind von einem Holze zugerichtet, und in einer Form gebildet und gear-
 tet, Puge de la Serre Wollust des Todes, c. III, p. 900.

Pent. Differt. *um*, rectissime arguit Theologus Celeberr. *Ern. Salom. Cyprianus*, vir et DEO et Prin-
 Ecclef. Diff. cipibus percarus. Nam a Constantinopolitano, quod modo diximus, viae ducum
 III. de Fasciis templo ad *Aquisgranenses* perlata a *Carolo M.* eadem fascias fuisse, testem habet *Hen-*
Infantiae Christi *fici. c. 1. p. 70. ricum Thenium*, qui septimo anno ibi exhiberi eas populo, et maioribus reliquiis ad-
 numerari docet. Equidem quae de *sesto die anniversario*, in honorem fasciarum
 CHRISTI instituto, ex *Lippomanno* recenset *Chiffletius*, inter nugas, multis post
 ad *Baronii* *Ann. I. n. II.* *fasciarum Thenium*, qui septimo anno ibi exhiberi eas populo, et maioribus reliquiis ad-
 numerari docet. Equidem quae de *sesto die anniversario*, in honorem fasciarum
 CHRISTI instituto, ex *Lippomanno* recenset *Chiffletius*, inter nugas, multis post
 fasciarum haberi in lectionario ecclesiae Graecae, in menologiis vero *ultimo Augusti*
 die adnotari commemorationem *Zonae B. Virginis*, non fasciarum. Quamquam
 autem, pergit eleganter *Magnificus noster Cyprianus*, ex *Germani* verbis, quae
 in vita *Caroli* ex *Simeone* *Metaphrastra Thenius* adducit, facile cognoscitur, vno eodemque die et
 c. 18. fasciarum et *Zonae* commemorationem Graecis quibusdam in usu esse; non video
 tamen, vnde probari possit, eum diem omnibus Graecis festum fuisse, cum non so-
 lum illud fieri cogantur *Romanenses*, a quibusdam *neotericis Graecis cum institutum*
 esse; sed ex mente instituentium non *superstitioso cultu*, verum *beneficiorum*, quae *fasci-*
is inuolutus puer mundo parauit, commemoratioe fuisse peragendum. Eundem vero re-
ligionis cultum Vefontini, Taurinenses, Compendienses, et Moguntini, hodiernum dese-
Electa II. 20. runt fasciis CHRISTI sepulcralibus et sindoni, qua inuolutum CHRISTI corpus,
 postquam animam Deo patri reddidit, terraeque mandatum ita fuisse, ab iis per-
 suadentur, quibus suam, qua clarent, credulitatem addixerunt. Quae cum recito,
 ea subeunt memoriam, quae *Ascianus* habet in *Montibus Pietatis* de *Cardinali Carassa*,
 p. 262. conf. qui ad *Regem Galliarum* missus erat a *C. 1555. a Paulo IV. Pont. Rom.* rogatum,
Aug. Thuanus Hist. Lib. vt inducias solueret cum *Carolo* factas. Hic enim cum praelata cruce *Lutetiam* in-
 XVII. p. m. 38. gressus, procumbenti popello, benedictionis loco, ita ingeminasse secreta murmura-
 tionem dicitur: *Quandoquidem ille populus vult decipi, decipitur*. Nam fascias illas se-
 pulcrales, quas *Moguntinae, Augustinae Taurinorum, Vefontione, Compendii*, aliisque in
 locis pluribus olstantant papicolae, non CHRISTI esse, sed suppositas plane et huma-
 no ingenio ac mentientium vanitate effictas, vel inde liquidissime constat, quod lin-
 tea haec, quae populo suo, ea superstitione mentis non intacta, expandere flatibus
 temporibus solent, ampla sunt a clare potentia, ab amplis etiam illis lectualibus, qui-
 bus nos vtimur, magnitudine non differunt; CHRISTVM vero sepulcralibus fa-
 sciis atque inlitis, Iudaeorum more, non magno aut amplo linteo fuisse inuolutum
Ernst. Fran- *zenuis de Fun-* *erib. Vet.* *Christian. L.* *circumductas*, sed sub illis linteamina quaedam magna toti corpori partim subtrata,
 II. c. 6. p. 86. partim superextensa esse, cum fasciarum tantum meminere *Euangelista*, merito du-
 bitat idem *Magnif. Cyprianus*. Scilicet ita moris erat penes Iudaeos, vt mortuorum
 l. c. Cap. III. capita paruo velarent linteo, *) reliquum vero corpus inlitis religarent et fasciis,
 de Fasciis Se- haud fecus ac infantes sine amplo aliquo linteo inuoluuntur. Nam fasciae sepul-
 cralibus p. 79. c. c. VII. nis iacenti circumduci solent, prout ex *Euterpe Herodori* indicat idem *Chiffletius*, cui
 non dubium quoque est, quin inlitas seu fasciae *Lazaro* etiam cum manibus pedi-
 busque totum corpus adtrinxerint, velut pueris, qui fasciis inuoluuntur. Hinc
Hor. Ebr. et *Io, Ligibis* videtur *Euangelista* *particulatim de fasciis, quibus ligabantur manus et pe-*
Talmod. ad Io- *des, loqui, vt et de sudario, quo aduoluta facies, vt etiam secundum miraculum indi-*
 XI. 44. pag. *gitaretur in magno illo miraculo; nam non reuixit solum, et spiritum recuperavit mor-*
 1074. *uus, sed prodit, quamuis constrictus manibus pedibusque fasciis, et quamuis exteacatus*
 oculos sudario. Fasciis igitur vfos fuisse veteres in mortuis **) aequae ac infantibus
 recens natis commode contegendis inuoluentisque, liquido inde adparet. Quae
 in eandem hanc sententiam *Tbom. Bartolinus* habet, digna sunt, quae hic legantur.

de Puerperio
 Veterum p. 97.

*) *If. Casaubonus* ad *Hist. Aug. l. 169.* omnem e lino vestem vocabant lintea vel linea, sive lineas, graece
 ὀβύια.
 **) de Fasciis Mumiarum Aegypt. vid. *L. Christia. Fridr. Garman* de *Miraculis Mortuorum p. 1. c. 12, 1018.*

Ita a
 nunt
 crun
 idem
 lini v
 use
 pure
 habu
 tico
 disc
 dum
 pur
 dia,
 alig
 um.
 Illu
 Inte
 subi
 sup
 *)
 **)*)

Ita autem inquit: Inuolucra infantibus erant duplicia. Alia quae rebenti subferuntur, quale linteamen *) album, quo, donec ablutus sit, inuoluitur puer. Saecrum id infantibus signum, quia ad Deos sacerdotesque linum pertinet. Placuit idem commoditatis causa, sicut linthei thoraces Graeculis, vel ut tenerima corpora lini virtute solidentur. Etenim linum fuit nascentium, quemadmodum Charysios seu amianthus mortuorum. Linum hoc infantum in candido nonnunquam purpureum adponebatur, nonnunquam pro dignitate pueritiae subfernebatur. Alia habuit inuolucra iam lotus, et in cunis reponendus. Ea vel fasciae seu panni **) toti corpori circumducti, vel incunabula, quibus cunis alligatur. Quae accurate omnino discernenda. Priorem in defunctis quoque usus, ut natis, Fasciae aequales commodum infantis spectant, facius laneae variis coloribus; sed Magnates vel albas vel purpureas tantum sibi seligerant (forsitan selegerant.) Dicuntur quoque crepundia, quibus expositi vel adulti ludebant. Ideo inuecta, ut salem contineant, et per aliquot annos membra stringant. ***) Barbaris Romanis vero vix annum spatium. Incunabilis infans cunis alligatus, ****) ne motu exturbaretur. Illustriorum ex purpura, secus quam fasciae, quia hae reguntur, illa patere debent. Interdum strophium mammarum virginalis matris, purpura tinctum. Transiere subinde ad mortuos, sicut *κερεια* (forsitan *κερεια*) mortuorum ad *cunias*. Annum superarunt in iis infantes nunquam, quibus tripudia quoque inter ornamenta, *Cuniae*

nae

*) Ita Jul. Capitolinus in Clodio Albino: Filius mihi natus est VIII. Cal. Decemb. ita candidus, ut linteamen, quo exceptus est, vinceret.

**) Inter inuolucra (addit Casp. Bartholinus, Th. F.) quae lotus et in cuna (forsitan *cunias*) reponendus puer habebat, fasciae erant vel panni, caeque fasciae modo albas, modo purpureas, pro varia puerorum fortuna. De his intelligi Capitolinum l. c. accessit omen, quod cum pueri eius familiae russulis fasciis illigerentur, quod forte laetae atque iocundae essent russulae fasciolarum, purpurae matris illigatus est iusticia.

**) De earum autem, quae aequales commodum infantis spectabant, usu duplici Hieronymus in *de ecclesiis* cap. XVI. nempe ut et salem, quo tenella corpora conspergebantur, contineret et membra in reatum exitura stringeret. Ita autem Hieronymus: Tenera infantium corpora panni inuoluntur duplicem ob causam: ut et sale siccat corpora, quod panni, ne defluat, seruat et stringitur: et membra tenerissima ne facile depraventur. Quibus addimus ea, quae Seneca L. VI. c. 24. habet: non vides, quemadmodum teneram liberorum infantiam parentes ad saluberrimum verum patientiam cogant? Rentiura corpora ac repugnantiorem diligentem curam fouent: et ne membra libertas immatura detorqueant, in reatum exitura constringunt. Inde morum maturae aduersioni hoc eleganter adsimilatur Plutarchus de Pueror. Educac. T. I. Edit. Steph. p. 5. *ὡς περ τοῦ μέλη τῆ σώματος ἐν τῷ δότῳ γενέσθαι πλεῖστον τῶν τεκνῶν ἀναγκραίων ὄντων, ἵνα τὰ ἴδια ὄρεθῶ καὶ ἀεραβῶ φέηται. Τῶν αὐτῶν τρέποντες ἐξ ἀρχῆς τὰ τῶν τεκνῶν ἡδὴ ῥηθμιζέων προσήκει.*

****) Cl. Salmasius ad Hist. Aug. f. 347. Fasciolarum sunt, quibus infantes inuoluntur, quae graece *σπάργανα*, latine *cunabula* et *incunabula*. Glossae: *σπάργανα*. *Cunabula*; Hesychius: *σπάργανα*, *δερμαῖ, ῥάκη*, Latini etiam pannos infantiae dicunt. *Cunabula* igitur et *incunabula* a cunis distingui debent. Cunae lectuli sunt illi mobiles, in quibus pueri cubant. *Cunabula* vel *incunabula* sunt vincula, vel fasciae, quibus colligantur infantes in cunis positi. Aperte Plautus diltinguit in Truculentio: *Fasciis opus est, puluicinis, cunis, incunabulis*. Et in Amphitryone: *Nemo cum colligare quis incunabulis*. Incertus auctor de Orthographia: *Cunabula sunt panni infantiae*: sed Ioannes Constantino-politani Episcopus scribit. *Lazarum* in monumento *cunabulis* inuoluitum. Vbi vides in contrarium plane usum verba *cunabula*, et inuoluentis mortuis vsurpata. *Cunabula* enim ibi vocat Ioannes Episcopus, quae *Κεραία* dicuntur in Euangeliorum libris, et sunt *saenias*, quibus mortui a capite ad pedes vinciebantur. Caput autem ipsum sudario vel linteo ligabatur. *Ὁ θάνην* vocat Lucianus, *σθόραρον* in euangelio dicitur: dicuntur quoque *σεργαί* et *τελαμῶνες*: sunt autem vincula vel panni, quibus pollingebantur corpora mortuorum. Hesychius: *τελαμῶν, λῶρος, δερμαῖς ἡ φερσῖα*. Et p. 348. *Κεραία* quoque, quae proprie mortuorum inuolucra erant, pro fasciis infantum vsurpantur. *Κεραία* scribit Hesychius et *δοτὴ κηρός*, i. e. a morte videtur deducere. Quaedam mortuales fasciae: *Κεραία*, inquit, *σπληναντικαὶ ἐν τρυλιγμέναις*. Eodem autem proferus modo infantes et mortui fasciis ligabantur. Artemidorus: *ὁ δοντανθες ἐσχατισμένους ἐνειλδονταὶ ῥάκησιν ὡς τα βρέθη καὶ χαμαὶ πιδαντα ῥάκη* Artemidoro sunt panni. Paulo post pergit ita Cl. Salmasius: Obiter etiam hoc addam, videri falsum esse doctissimum virum, qui scribit Romanos non vfos esse fasciis ad inuoluentos mortuos, quod corpora eorum comburent, sed solos graecos; quem nos alibi errorem multis castigabimus. Dupliciter vinciebantur pueri, primum illis vinculis et fasciis, quibus inuoluebantur, mortuorum more et quae ipsis erant pro veste: deinde etiam fasciola aliqua in cunis ipsis collocati ligabantur, ne cunis decidere possent aut elabi. Fasciae sunt, quibus inuoluebantur infantes, et illigabantur. *incunabula* autem lora aut vincula, quibus ad *cunias* ligabatur, ne exciderent. Proprie fasciae pro tegumento crurum pedumque vsurpabantur. Vnde tales fasciae crurales, pedulesque nuncupantur.

nae rursus versum trahiptae inter obfoenas res recenſentur, et cum *oratio* seu *ſaſſolis* conſulac.

Sed quorſum haec de ſaſſis, quibus infantes pariter recens nati, ac homines vita ſua nunc defuncti, inuolui ſolent? Scilicet opportune nos earum ſubibat recordatio, cum intra octiduum adſerentur nuncii, et denatum inter cunas adhuc et crepundia Filio- lum deſideratiſſimum, & natam Filio lam felicisſimo partu fuiſſe Sereniſſimo Principi ac Domino, Domino FRIDERICO, Duci Saxoniae, Iuliaci, Cluiuae, et Montium, Angriae quoque et Weſtphaliae, Landgrauio Thuringiae, Marchioni Miſniae, Princi- pi Hennebergico, Comiti Marcae et Rauensbergiae, Dynaſtae Rauenſteinii et Ton- nae, ac reliqua, Domino noſtro Clementiſſimo. Cui, Principi Optimo, cum et do- loris noſtri et communis omnium laetitiae publice documenta dare neceſſe eſſet, duplex inde dicendi, ſuasque vires in arte oratoria exercendi argumentum propone- re noſtratibus conſtituebamus, quorum

- I. IO. GOTTLIEB STRANZE, Altenburgenſis, vernacula lingua orationem Funebrem dicit Sereniſſimo Principi ac Domino, Domino CAROLO, Duci Saxoniae, et reliqua;
  - II. CHRISTIAN GOTTFRIED FVNCKE, Ottervifch, Miſn. diem eiusdem Principis Beatiffimi emortuale, ſextum videlicet ante Idus Iulias, *ſeptemque fratribus* in ſaltis, neſcio quo omine, ſacrum, oratione latina explicatu- rus, ſacrum Principum Fratrum ſeptenarium numerum morte hac fuiſſe inter- ruptum perdolebit, relictisque ſex Fratribus Sereniſſimis vitam et incolumitatem perennem adprecabitur.
  - III. IO. IMMANVEL CASSEL, Altenburgenſis, nomine totius Ducatus *Altenburgenſis*, oratione germanica, Sereniſſimis PAREN- TIBVS communem teſtabitur dolorem.
- Quo ſacto ode haec lugubris ad ſtebiles modos decantabitur.

1.

Schreckens-volle Poſt!
O Poſt die unſern Herzen,
Bei unverhofften Schmerzen,
Beperte Thränen-Roſt!
O Poſt! die Stadt und Land ganz ungemein erſchüttert,
Weil unſern Fürſten-Stam ein grüner Sturm zerſplittert.

2.

Ach ja, komm herber Schmerz,
Beſtricke Geiſt und Sinnen,
Laß heiße Thränen rinnen,
Beſtemme Seel und Herz.
Es ſoll uns anders nichts, als banges Ach! erfüllen,
Weil unſre Cronen ſich mit Dorn und Flor umhüllen.

3.

Wer wolte ſich erfreuen?
Da ſchwarze Trauer-Schatten
Sich mit den Sonnen gatten,
Die unſre Bonnen ſeyn.
Da unſer FÜRSTENSTAM, und was ſein Herz beſeelet,
Sich über UNSES Verlust mit Schmerz u. Kummer quälet.
4. Necht

4.

Recht also, liebe Schaar,
 Versünne deine Saiten,
 Ein Klag-Lied zu bereiten
 Bey dieser Todten-Baar,
 Doch laß auch Herz und Mund zu Gott gen Himmel steigen,
 Den hohen Eltern Trost und Segen zu zuneigen.

5.

So gieb denn Himmels-Fürst,
 Daß vor die rohen Wunden
 Bald werde Heyl gefunden:
 Wend ab, was uns zerknirscht,
 Bestreue gegentheils den ganzen Stamm mit Segen,
 Daß wir in Demuth oft erfreute Wünsche legen.

Quo facto, lesu deposito et praefica ad silentium redacta, laetitiarum praecones prodibunt festumque fasciarum Iolennem indicent, et partus felicitatem qua poterunt animorum submissione religiosissima gratulabuntur Serenissimae PRINCIPIS nostrae, ac Dominae Clementissimae: dicendi argumento potissimum desumpto a fasciis, quas *) variis ceremoniis sacrare Magnisque Principum Puerperis offerre Pontifex Rom. consuevit. Has sanctiori animo expandent

IO. WILHELM SCHREIBER, Baerenstein. Mifn,

Oratione Latina,

IO. GEORG. BVRCKHARDT, Gothanus,

Oratione Germanica,

IO. CHRISTIANVS STERN, Altenburgensis,

Carmine Germanico.

Quibus adincen denique Musae ouantes et laetabundae hunc in modum:

1.

Nuff ihr Musen kommt zusammen,
 Heut ist ein groß Bindel-Fest.
 Bringet eure Andachts-Flammen,
 Weil der Tag nicht trauern läßt.
 Singt erfreute Wiegen-Lieder,
 Und legt eure Wünsche nieder.

2.

Weicht betrubte Weerd-Cypressen,
 Was uns euer Grimm geraubt,
 Heist ein Freuden-Licht vergessen,
 Das uns sondre Lust erlaubt.

Bey

* Fasciarum Consecratio, nisi totus fallor, apud Pontificios adeo antiqua non est. *Id. Falckenier Prof. Francicor-um*, in *Roma sua Paganiz ante*, seu de *Idololatria*, lectu habet dignissima Cap. XIV. p. 312. seqq. de *Consecrationibus Cerae, Olei, Aquae, Cineris, Ramorum, Rosarum*; at de *fasciis, quas aiunt, benedictis* nihil attulit. Sic *Bulla Clementis IX. Pont. Rom. per Cardinalem de Vendome, legatum seu Nuncium suum* a latere, ad *Ludovicum XIV. cum hic ad baptismum Delphini huic Pontifici munus patris obtulisset*, Anno 1668, missa, scaturit indulgentiarum farragine, quibus Galliae incolae imperitur, sed de fasciis benedictis ibi nihil memoratur. Anno 1688, publicis nouellis relatum, Abbatem *Barberini* Londinum ire a Pontifice Rom. fuisse iustum, vt tria fasciarum genera benedictione impertita deferret, in quas videtur desperatae sterilitatis Regina Angliae, Maria Beatrix Eleonora, Iacobi II. conuulsum suum implicaret, docet V. *Cl. M. Paul Christian Hilscher, Dissert. de Erroribus Pictorum* §. 40. Et Auctor der *Europäischen Parna Part. 31. p. 461. et Part. 35. p. 774.* erzehlet auf das Jahr 1705. sehr artig, daß *S. Päbstl. Heil. dem Cammer-Herrn von Pallauicini ernennet*, die gewöhnlichen Bindeln vor dem jungen Herzog von Bretagne nach Frankreich zu überbringen.

FK Wa 67

Ben so rathen Sonnen-Blicken,
Muß sich selbst der Schmerz erquickten,

3.
Ach! willkommen neue Sonne,
Die der Gothen Vol bestrahlt:
Ach! willkommen, Brunn der Bonne,
Die auch uns mit Heil bemahlt!
Dulde, daß an deiner Wiegen,
Unfre Schaat sich darff vergnügen.

4.
Schau aus der bethronten Wiegen,
Wie mit Unterthänigkeit,
Wir bewundernd vor dir liegen!
Oder holden Liebligkeit!
Ach! aus Augen, Mund und Minen,
Pfllegt ein Hoffnungs-Keiß zu grünen.

5.
Fürstens Kind, Du Friedrichs Bonne,
Nimm getweyhte Windeln hin.
Die wir dir, Du Sachsen-Sonne,
Mit gar sehr erfreuten Sinn,
Ja in tieffster Demuth bringen,
Und ein frohes Vivat singen.

6.
Num ach! Himmel, dessen Augen,
Auf Erlauchte Häupter schau,
Laß den Zweig auch vor dir taugen,
Ihm ein Seegens-Haus zu baun!
Doch aus edlen Stöcken müssen,
Nichts als Seegens-Reben sprießen.

7.
Hier ist Friedrich, wo die Kerze,
Ernestinscher Tugend brennt:
Magdalen Augustens Herze
Trägt, was Carol Wilhelm kennt.
Auf den Saamen solcher Frommen,
Muß viel tausend Seegen kommen.

Haec erit pietas, quam debemus PRINCIPI nostro Sereniss, hae faciae, quas sacra-
bunt, quas promta memoria, die craftini, hor. pom. 11. PRINCIPI nostrae Sereniss.
tam Piaae, tam Felici, tam Augustae PVERPERAE, offerent iuuenes in σπαργάνοις ἡσ)
nostro loquar, qui in cunis Musarum adhuc vagiunt la-
titantque, ac Suadae inhiant vberibus: quorum summae, qua ardent in PRINCI-
L. X. c. 10. vt PEM suum, Nutritorem benignissimum, pietati si adplaudes, ardentissimisque pro
et Nicephorus: omnigena et prosperrima tanti PVERPERII incolumitate susceptis precibus, Te B.
L. VI. L, adlociabis, rem facies vbique pergratam. P. P. Prid, Cal. A. R. S. clo lo ccxv.

L. VIII, Var.
Hist. c. 8. et
L. X. c. 10. vt
et Nicephorus:
L. VI.

* * *

a-
n.
)
a-
cl-
ro
B.

VD 18

ULB Halle 3
007 234 791

VI.
FASCIAS

Concordi votorum precumque piarum ligamine
FASCIATAS

IN
SOLENNI FASCIARVM FESTO

PVERPERAE AVGVSTISSIMAE FELICISSIMAE
SERENISSIMAE PRINCIPI ac DOMINAE,
DOMINAE

MAGDALENAE
AVGVSTAE,

Iuliaci, Cluivae et Montium;
Westphaliae, natae Duci Ascaniae,
giae, Marchioni Misniae, Principi Hen-
arcæ et Rauensbergiae, Dynastæ Ra-
eruestæ, Bernburgi, Ieueræ,
ufiæ, Tonnae, et reliqua,
RAE ac DOMINAE CLEMEN-
TISSIMAE,

ni religione et pietate submississima
offerent

ALTENBURGENSES
ibus aliquot Scholasticis,

quibus
atiam et benevolentiam ne denegent
Purpurati et Proceres Eminentissimi,
Excellentissimi Rei Scholasticae Tutores, Perre-
lites, et quotquot tantam PRINCIPIS SERE-
felicitem amant et venerantur
neratione omnique obseruantiae et amoris cultu
rogitat

ANVS FRIDER. VVILISCH,
nnafii FRIDERICIANI Director.

BVRGI, Exscripsit Io. Ludou. Richter.

